

IP OFFICE

Український національний офіс
інтелектуальної власності та інновацій

РЕЗЮМЕ РІШЕННЯ СУДУ ЄС

У СПРАВІ C-306/05
ВІД 7 ГРУДНЯ 2006 РОКУ
(SOCIEDAD GENERAL DE
AUTORES Y EDITORES DE
ESPAÑA (SGAE))

ПИТАННЯ, ЯКІ СТАВИЛИСЬ ЩОДО ТЛУМАЧЕННЯ ДИРЕКТИВИ² ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2001/29/ЄС ВІД 22 ТРАВНЯ 2001 РОКУ ПРО ГАРМОНІЗАЦІЮ ОКРЕМИХ АСПЕКТІВ АВТОРСЬКОГО ПРАВА І СУМІЖНИХ ПРАВ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ:

(1) Чи є встановлення в готельних номерах телевізорів, на які супутниковий або ефірний телевізійний сигнал передається кабелем, доведенням до загального відома публіки, на який поширюється гармонізація національних законів про охорону авторських прав, передбачена статтею 3 Директиви [2001/29]?

(2) Чи не суперечить охороні авторського права, яка передбачена Директивою [2001/29], той факт, що готельний номер вважається домашнім розташуванням, так, що поширення за допомогою телевізорів, на які подається сигнал, попередньо отриманий готелем, не вважається доведенням до загального відома?

3) Для цілей охорони авторського права у зв'язку з доведенням до загального відома публіки, передбаченим Директивою [2001/29], чи може поширення, яке здійснюється за допомогою телевізора у спальні готелю, вважатись публічним, оскільки наступні глядачі мають доступ до твору?

ОБСТАВИНИ СПРАВИ

SGAE є організацією, відповідальною за управління правами інтелектуальної власності в Іспанії.

SGAE вважала, що використання телевізорів і програвання фонової музики у готелі, що належить Rafael, в період з червня 2002 року по березень 2003 року містить доведення до загального відома публіки творів, що належать до репертуару, яким він управляє. Беручи до уваги, що такі дії були здійснені з порушенням прав інтелектуальної власності на твори, SGAE подала позов про компенсацію проти Rafael до Juzgado de Primera Instancia (суду першої інстанції) № 28, Барселона (Іспанія).

Рішенням від 6 червня 2003 року цей суд частково відхилив позов. Він дійшов висновку, що використання телевізорів у номерах готелю не пов'язане з доведенням до загального відома творів, якими управляє SGAE. З іншого боку, він вважав, що позов був обґрунтованим з огляду на загальновідоме існування в готелях зон загального користування з телевізорами, де грає фонова музика. SGAE та Rafael подали апеляції до Audiencia Provincial (Провінційного суду) de Barcelona, який вирішив призупинити провадження у справі та передати на розгляд Суду ЄС для ухвалення попереднього рішення наведені вище питання.

РОЗГЛЯД СПРАВИ

Розглядаючи питання 1 та 3 Суд наголосив, що Директива не дає визначення "доведенню до загального відома публіки".

Проаналізувавши 23-й абзац преамбули Директиви 2001/29 Суд зазначив, що "доведення до загального відома публіки" слід тлумачити широко. Тобто, у контексті такої концепції термін "публіка"

означає невизначену кількість потенційних телеглядачів. Як правило, клієнти готелю швидко змінюють один одного та до цього залучена досить велика кількість осіб, тому їх можна вважати публікою з огляду на основну мету Директиви 2001/29, про яку йдеться в пункті 36 цього рішення.

Суд також взяв до уваги, що, поширення, здійснене за обставин, подібних до тих, що розглядаються в основному провадженні, відповідно до статті 11bis(1)(ii) Бернської конвенції, є поширенням, здійсненим організацією мовлення, відмінною від первісної організації мовлення. Таким чином, така трансляція здійснюється для публіки, відмінної від публіки, на яку спрямований первинний акт поширення твору, тобто для нової публіки.

У зв'язку з цим Суд дійшов висновку, що хоча саме по собі надання фізичного обладнання, до якого, крім готелю, зазвичай залучаються компанії, що спеціалізуються на продажі або прокаті телевізорів, не є поширенням у розумінні Директиви 2001/29, встановлення такого обладнання, тим не менш, може зробити доступ публіки до творів, які сповіщаються технічно можливим. Таким чином, якщо за допомогою встановлених таким чином телевізорів готель поширює сигнал серед клієнтів, які проживають у його номерах, то доведення до загального відома публіки має місце, незалежно від техніки, що використовується для передачі сигналу.

Друге питання стосувалось того чи приватний характер готельних номерів перешкоджає тому, щоб поширення твору в цих номерах за допомогою телевізорів вважалось доведенням до загального відома публіки в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29.

Суд зазначив, що згідно зі статтею 3(1) Директиви 2001/29 таї статті 8 Договору ВОІВ про авторське право - обидві з яких вимагають дозволу автора не на ретрансляцію в публічному або відкритому для публіки місці, а на поширення, за допомогою якого твір стає

доступним для публіки, - очевидно, що приватний або публічний характер місця, де відбувається поширення, не має значення.

Більше того, відповідно до положень Директиви 2001/29 та Договору ВОІВ про авторське право, право на доведення до загального відома публіки охоплює інтерактивне надання доступу творів таким чином, що вони можуть отримати доступ до них з місця і в час, обрані ними індивідуально. Це право на інтерактивне надання доступу і, отже, на доведення до загального відома публіки, очевидно, було б безглуздом, якби воно не охоплювало також поширення, що здійснюються в приватних місцях.

З позиції всіх вищевикладених міркувань, Суд дійшов висновку, що приватний характер готельних номерів не перешкоджає тому, щоб поширення твору за допомогою телевізорів вважалось доведенням до загального відома публіки в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29.

Отже, хоча саме по собі надання фізичних засобів не є поширенням у розумінні Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві, розповсюдження сигналу за допомогою телевізорів готелем серед клієнтів, які проживають у його номерах, незалежно від того, яка технологія використовується для передачі сигналу, становить доведення до загального відома публіки у розумінні статті 3(1) цієї Директиви. Приватний характер готельних номерів не перешкоджає тому, щоб поширення твору за допомогою телевізорів вважалось доведенням до загального відома публіки в розумінні статті 3(1) Директиви 2001/29.

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Проект має на меті поширення інформації про практику Суду ЄС з питань інтелектуальної власності серед зацікавлених фахівців.

Текст перекладу та резюме рішень Суду ЄС з питань інтелектуальної власності розроблено та представлено з інформаційною метою.

Представлена інформація НЕ є офіційною і НЕ рекомендована для використання у експертних дослідженнях.

Переклад та резюме рішень Суду ЄС створені з використанням відкритої інформації, що міститься у інформаційній системі Суду ЄС. (<https://curia.europa.eu>).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЄКТ:

Серія: *Рішення Суду ЄС з питань інтелектуальної власності: резюме, неофіційний переклад.*

Про що: *про позиції Суду ЄС у сфері інтелектуальної власності.*

Для кого: *для фахівців з питань інтелектуальної власності.*

Мета: *інформування спільноти про практику Суду ЄС з актуальних питань інтелектуальної власності.*

Координатор: *к.ю.н., доцент Любов Майданик.*

Виконавці: *Юлія Кравченко, Анна Ткачук.*

Більше резюме Рішень Суду ЄС шукай тут

<https://www.facebook.com/IP.Academy.of.Ukraine>

© УКРНОІВІ, 2023